

1. Indledning

Goddag og tak for invitationen.

Mit navn er Preben Rasmussen Høj, og jeg er administrerende direktør i Foreningen Registrerede Revisorer FRR. Med mig har jeg foreningens erhvervspolitiske direktør Michael Rugaard. Det skulle have været foreningens formand Per Krogh, som mødtes med jer i dag, men desværre er formanden blevet syg, så I må nøjes med os.

2. Centrale budskaber

Jeg vil kort fremlægge vores tre mest centrale budskaber vedrørende forslaget om yderligere lempelser af revisionspligten. Efterfølgende vil vi meget gerne svare på eventuelle spørgsmål.

Vi har tre hovedbudskaber med i dag, og de er, at:

- Revision er ikke en byrde, der er flere fejl og mere fusk i ureviderede regnskaber
- Når det er sagt, så støtter vi lovforslaget, idet
- Vi lægger særlig vægt på, at der etableres en ny enhedsuddannelse til godkendt revisor.

3. Revision er ikke en byrde

Det første, jeg vil sige, er, at det er helt skævt opfattet, at lovpligtig revision skulle være en byrde for erhvervslivet. Når tanken overhovedet er op-

stået, skyldes det nok den meget primitive definition af byrder, som den såkaldte AMVAB-model opererer med. Her er alle informationsforpligtelser over for staten nemlig lig med byrder – uanset om der er tale om informationer, som er nyttige og nødvendige i rent private sammenhænge.

Modellen har den eneste fordel, at staten kan jage formelle lempelser og dermed undgå at ændre nævneværdigt i sin egen forvaltning.

Lovpligtig revision er noget, selskaber har, fordi de har et begrænset ansvar. I modsætning til privatejede virksomheder.

Prisen for selskabernes begrænsede ansvar er, at markedet og samfundet i øvrigt skal have indsigt af en vis kvalitet i selskabernes forhold.

Revisor tilføjer denne kvalitet som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Det, at man kan stole på regnskabstal, betyder, at vi i Danmark kan undgå en masse af de krumspring, man skal igennem i andre lande for at have samhandel. Vi bruger ikke notarer og deponering af midler for at gennemføre en almindelig transaktion. Eller for dens sags skyld et finanspoliti for at inddrive skatter og afgifter.

Adgangen til kapital – eller erhvervslivets benzin – er betragteligt lettere for de virksomheder, der benytter en revisor.

Med andre ord er lovpligtig revision et samfundsmæssigt gode, som får erhvervslivets hjul til at løbe lettere rundt.

4. Revision

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg synes, revisorerne bliver udsat for et karaktermord. Det sker i bemærkningerne til L 190.

Her beskrives nemlig en undersøgelse, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har gennemført af en lille mængde selskabsregnskaber. Undersøgelsen foregiver at sige noget om kvaliteten af henholdsvis reviderede og ureviderede regnskaber. Umiddelbart ser det jo ud til, at det ikke gør en forskel, om revisor er inde over eller ej, fordi Erhvervs- og Selskabsstyrelsen finder næsten lige mange fejl i begge grupper.

Men problemet er, at alle de rigtige fejl gemmer sig nede under regnskabet: I bilagsmaterialet og bogføringen. Og i det, der holdes helt ude af regnskabet. Her finder man ting som:

- Sammenblandinger af selskabets og privatpersoners økonomi
- Forkerte skatte- og momsafregninger
- Forbrug, der indikerer sort arbejde - og meget mere.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har altså overhovedet ikke været dernede, hvor man finder de fejl og forsyndelser, der har samfundsøkonomisk betydning.

Og fejlene og forsyndelserne HAR betydning. Det ved vi, fordi skattecentre i Jylland har gennemført undersøgelser af ureviderede regnskaber blandt mindre, private erhvervsdrivende. Her fandt de svindel og udledelser for store millionbeløb blandt de af virksomhederne, som ikke anvendte revisor.

Disse virksomheder kunne lige så godt være drevet i selskabsform og være underlagt revisionspligt, og derfor er de et illustrativt eksempel på, hvad der venter os, når revisionspligten lempes yderligere.

Jeg tror, at der med rapporten reelt er tale om et politisk bestillingsarbejde.

Det er da også sigende, at selskaber tydeligt over for SKAT skal markere, om revisor har erklæret sig om deres regnskab, når de afleverer selvangivelse. Det betyder imidlertid ikke, at SKAT nødvendigvis har ressourcer til at mer-kontrollere de ureviderede selskaber - eller bare kontrollere, om der snydes med afkrydsningen...

5. Erklæringsstandard

Det tredje, jeg vil sige, er, at vi kan se, at forslaget om en særlig dansk erklæringsstandard helt er udgået af forslaget. FRR har ikke været involveret i udarbejdelsen af standarden, men jeg vil godt sige, at vi mener, at den teknisk er af god kvalitet. Den erklæring, der bruges, er også langt mere letforståelig end de sædvanlige revisorerklæringer.

6. Revisoruddannelsen

Det mest positive ved L 190 set med FRR's øjne er, at Revisorkommissionen skal gennemgå revisoruddannelserne. Det har de trængt til længe. Det er så mit fjerde og sidste punkt.

I dag har vi to meget ens uddannelser til godkendt revisor. De ender med hver sin titel: Registreret eller statsautoriseret revisor. De to grupper må og kan næsten nøjagtigt det samme. Det giver ingen mening over for kunderne, som ofte tolker noget forkert ind i titlerne.

FRR ønsker sig derfor en enhedsuddannelse og enhedseksamen til offentligt godkendt revisor. Det skyldes flere ting.

Det er vores indtryk, at særhensyn til specielle kundetyper vejer tungt, når der skrives spørgsmål til de to revisoreksaminer. Det virker også, som om eksamen absolut skal være sværere fra år til år - vel at mærke uden at det nødvendigvis er noget, revisors kunder har efterspurgt eller har brug for. Dumpeprocenterne bliver derfor unormalt høje, når man sammenligner med andre professioner som f.eks. advokat eller læge. Mange unge vælger – frivilligt eller ufrivilligt – at stå af undervejs – og det er et stort spild for alle parter. Især fordi revisionsbranchen gennem en årrække har manglet arbejdskraft.

I den sidste ende går udviklingen ud over kunderne. Derfor er det godt, at Revisorkommissionen nu kommer i gang.

Afsættet for kommissionens arbejde må efter vores opfattelse være det niveau, som foreskrives i EU – hverken mere eller mindre.

Det var, hvad vi havde at sige – har I nogle spørgsmål til os?